

Overenskomst, som en enkelt Del af Tjenestemandstanden slutter med den højtærede Minister, og det kan jeg heller ikke tænke mig, at det ærede Medlem kan mene.

Saa talte det ærede Medlem om den Misundelse, det vilde vække indenfor Arbejderbefolkningen, hvis vi rører ved Bestemmelsen om Grænsen opad. Jeg synes ikke, det ærede Medlem skulde tale om Misundelse indenfor Arbejderbefolkningen, for er der nogen, der opnaar noget ved dette Lovforslag, er det sikkert den lavest lønnede Del, den egentlige Arbejderbefolkning. Jeg misunder dem aldeles ikke, hvad de vil faa, men jeg synes ikke, man skal beskyldte dem for at nære Misundelse overfor andre, naar de opnaar Adgang til et Tillæg af indtil 60 pCt. af deres Løn, en Tjenestemand paa 1,000 Kr. kan opnaa et Dyrtidstillæg paa 600 Kr., det maa være tilfredsstillende, han maa være glad ved dette Tillæg og ikke misunde andre.

Hey: Det 3die Medlem for 9de Kreds (Harald Jensen) var saa bange for, at denne Sag skulde gaa i Udvalg og den Overenskomst, der er opnaaet med Regeringen, skulde udsættes for Fare. Vi, der ønsker at faa Sagen i Udvalg, ønsker imidlertid ikke at tage noget fra dem, der har faaet, eller formindske det, der er givet dem Tilsagn om. Vi ønsker kun at gøre det hele efter vor Mening lidt mere retfærdigt. Det ærede Medlem har naturligvis Ret i, at jeg ikke er Socialdemokrat og for saa vidt ikke skal bryde mig meget om Stemninger indenfor dette Parti. Nej, det gør jeg heller ikke, jeg gør det saa lidt, at selv om de gamle Støtter, jeg vil ikke sige falder fra, men gaar ud af Tinget og erstattes af andre, rører det mig ikke. Jeg vilde naturligvis beklage ikke mere at sidde i Ting med det ærede Medlem, men at de gamle Støtter byttedes om med andre, vilde i og for sig ikke røre mig. Men det, jeg hævdede, var, at naar Folk har afsluttet en Overenskomst, som disse Førere for Tjenestemandene har, saa er det deres Pligt at gøre, hvad de kan, for at føre den saa godt og roligt ud i Livet som muligt, og det er ganske uberegtiget og utilbørligt Dagen efter, at Overenskomsten er sluttet, at søge at fremme hos Tjenestemandene en Misforståelse, som dog maaske ikke er ganske berettiget overfor en Overenskomst, som i alt Fald for nogen Tid er tilfredsstillende. Det stemmer heller ikke med de Erfaringer, jeg har fra tidligere Tids Forhandlinger med socialdemokratiske Fagforenings-

mænd; der har jeg aldrig haft nogen Grund til at beklage mig; naar en Overenskomst var sluttet, har de arbejdet paa, at den skulde gaa, og at deres Folk skulde være tilfredse. Men det er det, som Førerne ikke gør i dette Tilfælde.

Finansministeren (Brandes): Det Lovforslag, det høje Ting her behandler, er jo ikke Tinget ukendt. Naar der nu tales om en nøjere Drøftelse af Enkeltheder, kan det noget undre mig, eftersom det høje Ting i Fjor paa ganske kort Tid — jeg skulde tro, det ikke var mere end en Times Tid eller saa — tiltraadte Lovforslaget med ganske lignende Bestemmelser som dem, som nu det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Oluf Jensen) gør Indsigelse imod. Naar Lovforslaget forelægges paa den Maade, som her sket er, er det for det første, fordi den samlede Regering; om jeg maa udtrykke mig saa, alle 13 Ministre, har været enig om dette Lovforslag, og dernæst, fordi Lovforslaget i Fjor blev enstemmigt tiltraadt af begge Rigsdagens Ting. Der var da efter min Mening et overmaade sikkert Grundlag at arbejde paa. At man nu her skulde forsøge at ændre saadanne Bestemmelser, som man i Fjor var enig om, kan jeg ikke anbefale, thi i samme Øjeblik, man nu vilde ændre Grundlaget, vilde man komme ind paa meget vidtløftige Forhandlinger. Jeg tror derfor heller ikke, at det vilde vise sig at være ganske rigtigt at handle, som det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Hey) anbefalede: at han ikke vilde give nogen mindre, han vilde kun arbejde for at udvide dette Forslag. Det er at vække Ønsker og Forhaabninger, som vi i alt Fald i Fjor var enige om, at man ikke skulde vække ved Forhandlingen her i Tinget, og jeg maa paa Regeringens Vegne sige, at ud over den finansielle Ramme eller Grænse, som her er sat, kan man ikke gaa. Hvis man vil give mere til nogen, maa man tage fra andre, men det var jo ikke den Mening, det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds gav Udtryk.

Jeg har intet at gøre med, om det høje Ting vil nedsætte et Udvalg, men jeg maa sige, at vel skal jeg, hvad altid en Minister bør, være til dette Udvalgs Raadighed, men jeg tror paa Forhaand ikke at kunne anbefale Ændringer i dette Lovforslag og særlig ikke Ændringer, som vil overskride den Grænse, Lovforslaget sætter for det Beløb, som Staten her skal stille til Raadighed for Dyrtidstillæg.

Jeg skal endnu gøre nogle Bemærk-